

Emma Longauer

Nevyslovené myšlienky

Emma Longauer

**Nevyslovené
myšlienky**

1. Čas

Čas letí

Čas letí, topí sa vo víre dní,
rozfúkal starých spomienok prach.
A hoc je po pravom poludní,
ráno stále stojí pri dverách.

Ráno včerajšieho rána,
ktoré šlo do zabudnutia,
jeho srdce zasiahla posledná rana
a kvapky jeho krvi čistú vodu mútia.

Čas letí mĺ'ovými krokmi,
nezbrzdím ho, ani keby som sa snažila,
a to, čo bolo pred pár rokmi,
pripadá mi, akoby som vtedy vôbec nežila.

Je večer. Spln skresľuje tvár,
vedľa neho hviezdny les,
čo bolo popoludní je v jeseni jar,
v jednoduchej chuti zložitá zmes.

Kiežby tak rýchlo neletel čas,
ved' môže spomaliť...

no túto túžbu nevypočul zas.
Letel ďalej. Nedal sa zastaviť.

Jeden krok nestačí

Jeden krok nestačí,
ak chceš kráčať s časom,
jeden krok nestačí,
ak sa chceš kochať jeho jasom.

Čas rýchlo preniká atmosférou,
napíše príbehy do denníkov.
Donesie príbehy aj
na najobyčajnejšie miesta.
Jeden krok nestačí,
aby dĺžka tvojich krokov bola dlhá
ako času cesta.

Preteky s časom

Nechcem už, nechcem
pretekať sa s časom.

Nechcem už, nechcem
súperiť s jeho hlasom,

ktorý mi vraví:

„Darmo sa snažíš,
aj tak ma nikdy,
nikdy neporazíš!“

Nechcem pretekať s niečím,
čo nemôžem poraziť.

No chcem každú sekundu,
čo mám, dobre využiť.

(Ne)priateľ

Čas je náš nepriateľ.
Kradne nám ilúzie.
Kradne nám mladosť.
Kradne nám krásu.

Čas je náš priateľ.
Dáva nám múdrosť.
Dáva nám za pravdu.
Dáva nám spásu.

Kedysi a teraz

kedysi som svoju cestu
videla celkom zreteľne
ale moje sny
ma zradili
a zaviedli inam
než som
pôvodne hcela
no aj táto nová cesta
ma naplňa
i keď je pokrytá črepmi toho
čo bolo
a mohlo
byť...

Ostala som sama

Ostala som sama.
Samučká sama.
Musím mlčať,
lebo nemám s kým hovoriť,
jednoducho potrebujem
pocit smútku z duše
zmyť.
Trápenie utopiť,
ale nie vo víne.
Potrebujem zabudnúť.
Rýchlo. Ľahko.
Nevinne.